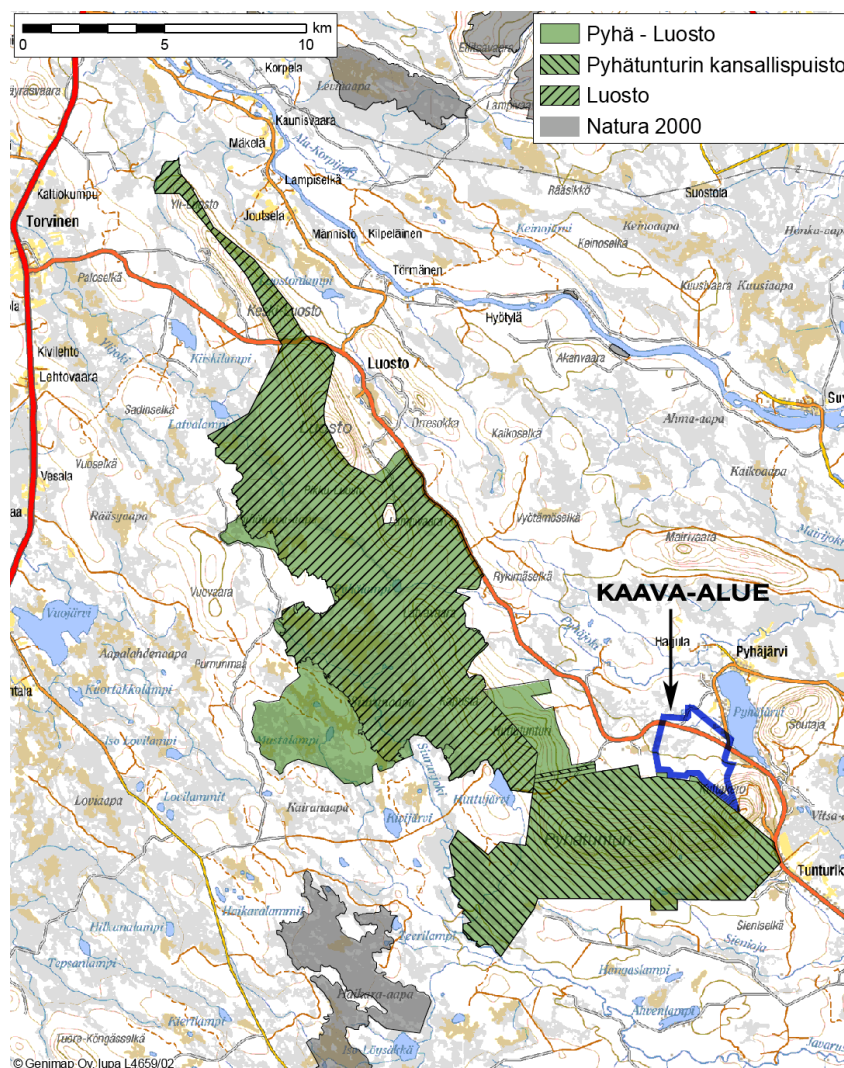

Pyhä-Luosto

Koodi

FI 130 0908

Kunta

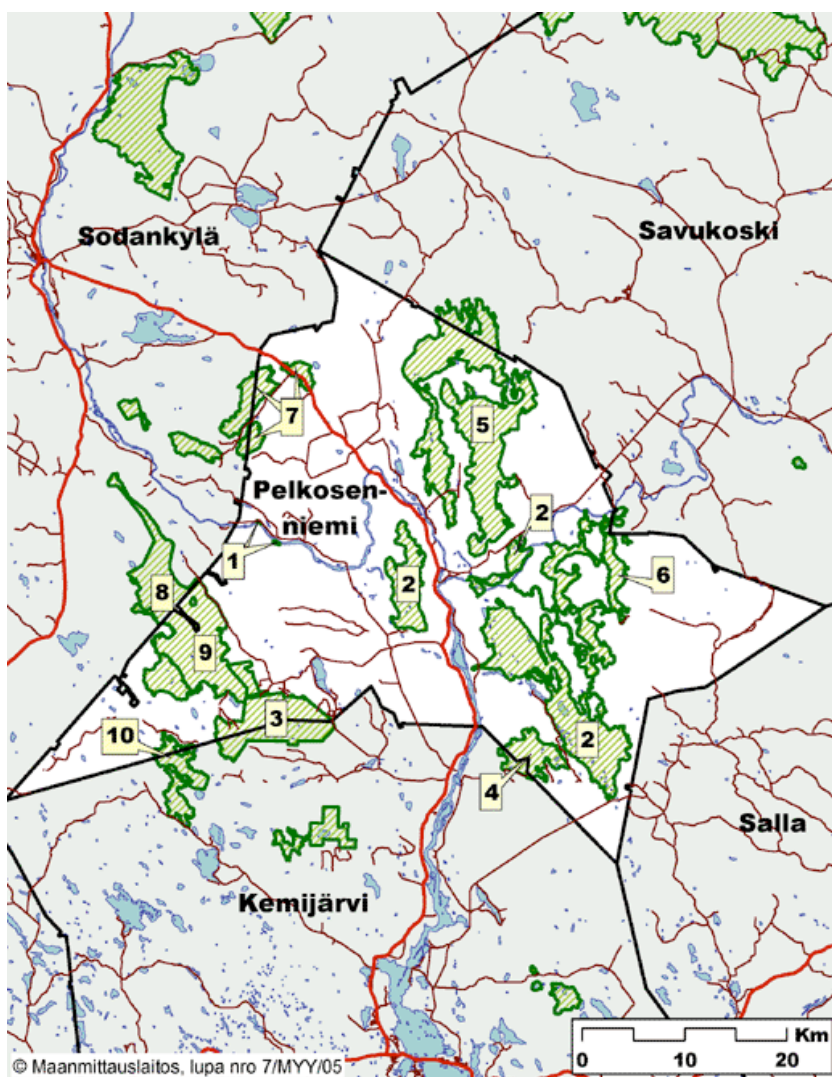
Sodankylä. Pelkosenniemi, Kemijärvi

Pinta-ala

14 325 ha

Aluetyyppi

SPA (sisältää SCI:n)

Pelkosenniemen Natura 2000 -kohteet

3 / Pyhätunturin kansallispuisto

9 / Pyhä-Luosto

Alueen kuvaus:

Pyhätunturi kohoaa aapasoiden keskeltä yli 500 metrin korkeuteen. Erikoispiirteensä on jyrkät rinteet ja syvät kurut, joista Isokuru (220 m) on syvin. Kivilaji on kvartsiittia, josta johtuva karuus leimaa kasvillisuutta. Varsinaista tunturikasvillisuutta on vähän. Tunturin juurella on mänty- ja kuusimetsiä ja laajoja aapasoita.

Luoston alueelta on löydettävissä lähes kaikki Peräpohjolan suotyypit. Vallitseva nevatyyppi on varsinainen saraneva (Siurunaapa, Pyhälatvanaapa). Tyypillisiä ovat alueen rämeiden lettolaikut. Aapojen laidoilla ja suosaarekkeiden laidoilla on varsinaista sararämettä. Korvissa on luhtaisuus yleistä, myös lettoisuutta esiintyy.

Metsät ovat runsaspuustoisia luonnontilaisia vanhoja männiköitä ja kuusikoita. Lahopuuta on kattavasti.

Paikoin on reheviä lehtomaisia vesilaikkuja ja puronvarsia, joissa on runsaammin raitoja ja muita lehtipuita.

Luontotyyppitiedot koskevat alueeseen sisältyviä SCI-alueita FI1301713 Luosto ja FI1300901 Pyhätunturi. Sama koskee luettelon luontodirektiivin liitteen II lajeja.

Aluetta käytetään ajoittain puolustusvoimien toimintaan tai suojelualueen läheisyydessä tapahtuvan puolustusvoimien toiminnan vaikutukset voivat ulottua suojelualueelle.

Erittäin arvokas vanhan metsän sekä tunturi- ja suoluonnon kokonaisuus. Siksi kohteella monipuolinen metsä- ja suolinnusto. Alueella kohtaavat eteläinen ja pohjoinen metsä- ja suolinnusto. Kohteella tavataan useiden tunturilajien eteläisimmät esiintymät.

Suojelutilanteen tarkennus ja toteutuskeinot:

Valtion omistama osa, yli 99 % alueesta, kuuluu vuoden 2005 alussa perustettuun Pyhä-Luoston kansallispuistoon. Sen eteläosassa oleva Pyhätunturin alue on ollut kansallispuistona vuodesta 1938 lähtien. Alueen pohjoisosassa on rajauksen sisällä joitakin ei suojeltuja yksityisomistuksessa olevia kiinteistöjä. Ne on tarkoitus hankkia valtiolle kansallispuistoon liitettäväksi.

Alueen suojelu ei rajoita puolustusvoimien toimintaa ja sen kehittämistä.

Luontodirektiivin luontotyypit:

Hiekkamaiden niukkamineraaliset niukkaravinteiset vedet (Littorelletalia uniflorae)

<1 % Humuspitoiset lammet ja järvet

<1 % Fennoskandian luonnontilaiset jokireitit

<1 % Vuorten alapuoliset tasankojoet, joissa on Ranunculion fluitantis ja Callitricho-Batrachium-kasvillisuutta

<1 % Alpiiniset ja boreaaliset tunturikankaat

<1 % Subarktiset Salix-pensaikot

<1 % *Keidassuot

<1 % Vaihettumissuot ja rantasuot

2 % *Cratoneurion-huurresammallähteet, joissa muodostuu kalkkiliejusaostumia

<1 % Fennoskandian lähteet ja lähdesuot

<1 % Letot

<1 % *Aapasuot

23 % Vuorten kvartsipitoiset vyörySORaikot ja ?lohkareikot lumirajalla

4% Kasvipeitteiset silikaattikalliot

<1 % *Boreaaliset luonnonmetsät

55 % Tunturikoivikot

1 % Boreaaliset lehdot

1 % Fennoskandian metsäluhdot

<1 % *Puustoiset suot

3 % *Alnus glutinosa ja Fraxinus excelsior-tulvametsät (Alno-Pandio, Alnion incanae, Salicion albae)

<1 % * priorisoitu luontotyyppi

Luontodirektiivin liitteen II lajit:

saukko

lettorikko

lapinleinikki

alueella 1 uhanalainen laji

lapinleinikki

Lintudirektiivin liitteen I lajit:

ampuhaukka

metso

helmipöllö

palokärki

hiiripöllö

pohjantikka

huuhkaja

pyy

kapustarinta

sinirinta

keräkurmitsa

sinisuohaukka

kuikka

suokukko

kurki

suopöllö

lapinpöllö

teeri

lapintiira

uivelo

laulujoutsen

varpuspöllö

liro

vesipääsky

mehiläishaukka

alueella 4 uhanalainen laji

**Lintudirektiivin liitteessä I mainitsemattomat
säännöllisesti esiintyvät muuttolinnut:**

mustaviklo

punajalkaviklo

tuulihaukka